

Hezeyan

– Zangoç · 03 Kasım 2012

HEZEYAN ebe kaldım ve galiba oyun değil bu yaşamak ciddiyetiyle üşüyorum salyangoz sandığım yok bedenimi serip bu uçsuz taşlığın تنها bir köşesine bana dayattığın varlığı müsaade et tanrım sereyim üzerime kim istemez ki lavanta kokulu çarşafı hemen burnunun ucunda sıcacık ama uyku serinliğiyle kendiliğidenliğiyle alçalıp yükselen dişi ritmiyle kim istemez ki pencerenin, camın şavkıyla loş odamın ürpertisini erotik sabotajlarla panjurun kesitlerini bahar çınarından hırsızlama süzülüp saten geceliğin iki meme başı şarjıyla “ha delindi ha delinecek” o nazenin yerlerine taa Ay yolundan düşegelmiş ışık hüzmesini dudaklarının tüm kuvvetiyle içine çekmek kim istemez ki baharlı Aylı böyle bir gecede salyangoz sandığından sıyrılıp böyle iki iri memenin arasında uykuda ölmek kim istemez ki... -istemeyenin hakkını bana ver Tanrım-